

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 35. SZÁM 2011. SZEPTEMBER 10.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

JOGOD LESZ HALLGATNI

AZ ÚJ MUNKA TÖRVÉNYKÖNYVE ALAPJÁN MUNKAADÓID MEGFIGYELHETNEK,
ELLENŐRIZHETIK TERHESSÉGED, ELBOCSÁTHATNAK BETEGSÉGED ALATT,
KIRÚGhatnak A NYUGDÍJ ELŐTT. NEM TÚRHETJÜK EZT A RABSZOLGATÖRVÉNYT!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEM ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

MUNKÁT ÉS MEGBECSÜLÉST KÖZMUNKA HELYETT!

Nem elég, hogy rendes munkát nem adnak, még a tisztességemet is elveszik! – mondta minap egy asszony, akit közmunkán foglalkoztatnak. A falu kinézi a közmunkásokat. Annak ellenére, hogy a munkanélküliségről mindenki tud. Annak ellenére, hogy nincsenek egyedül se a faluban, se az országban. Annak ellenére, hogy a munka nem szégyen. De mégis! A munkás szó sem túl hízelgő manapság, de közmunkásnak lenni egyszerűen sértő, megalázó. Nem tekintenek egész embernek, csak kitarottnak, aki másra nem jó, vagy mást nem érdemel. A közmunkát az emberek pontosan annak nézik, aminek a kormány szánta. Ideiglenes, átmeneti, felemás megoldásnak, amire nem lehet sem egyéni, sem családi egzisztenciát építeni. Az ilyen fizetésből ma sem lehet megélni, a holnap pedig végképpen bizonytalan. A közmunka elveszi az ember önbecsülését és mindenki előtt megalázó. A hatalom nyilván ezt is akarja. Nyíltan a szemünkbe vágja, hogy ti másodosztályú állampolgárok vagytok, aljanépe. Ne nagyon járjon a szád, örülj, hogy élsz!

Mi nem ezt akarjuk. Mi normális életet akarunk. Munkát és megbecsülést!

SAKÁLVACSORA

Még mondja valaki, hogy az Európai Unió vezetőinek nincs humorérzékük. Van! Nem is akármilyen! „Líbia barátai” címmel hívtak össze szeptember első napján konferenciát Párizsban. A konferenciának két karmestere volt, a francia elnök és a brit miniszterelnök. Az USA

a líbiai ügyben nem játszik vezető szerepet, átengedte a koncot európai szövetségeseinek. Megvan a saját bajuk. A fő bajuk, hogy nem tudnak a bajban lévő európai szövetségeseiknek segíteni, mint olyan sokszor a II. világháború után. Ha pedig nem jön a pénz az USA-ból, a transzatlanti barátság sem olyan szoros már. De talán most!

A franciák és az angolok most kiélvezték magukat. Egy pillanatra újra az első osztályban játszhattak, pedig már régen nincsenek ott. Ők is Líbia barátai. Olyannyira, hogy a francia és brit hivatalos személyek lépten-nyomon tagadják, hogy a líbiai olajnak bármi köze is lenne a dologhoz. Azt meg főleg tagadják, hogy a francia olajcégek kapják ezentúl a líbiai olaj 35 százalékát, ugyanennyit a britek. De nem, ők igazából Líbia barátai! Szabadság, testvériség, sok demokrácia, meg ilyesmi. Most már van egy derék bábkormányuk, csupa nyugaton végzett líbiaiból, most már lehet csinálni egy új líbiai hadsereget, polgári repülést, hírközlési infrastruktúrát, utakat. Óriási üzletek, amelyekből a válsággal kínló franciák és brit kapitalizmust talán meg lehet menteni. A franciáknak és a briteknek ugyanis nem nagyon tetszik a német vezetésű Európa, pedig tudják, hogy csak két út van: vagy szétesik az euró, és ezzel együtt a II. világháború utáni európai rendszer, vagy ellenkezőleg, előremennek az integrációban, teljes lesz a politikai intézményei európaizálása. Lesz például közös adórendszer, közös rendőrség, közös hadsereg. Nem kétséges, hogy ebben a közösben a német nyelv lesz a legerősebb. A briteknek és a

franciáknak nem ez az álmuk. Van persze egy harmadik út is, amiből kaptak egy csipetnyi ízelítőt akkor, amikor a görög munkások elfoglalták az Akropoliszt. Ettől félnek aztán igazán!

A németeket Líbia nem érdekelte nagyon, katonát nem is küldtek. Merkel fontosabbnak tartotta, hogy Európa vezetése most már gyakorlatilag a kezébe került. Akkor minek hadakozni Líbiában? Bár, lehet, hogy most éppen ebbe bukik bele a kancellár, vagy legalább is ez lesz az ürügy. A német közvélemény, bár külsőre nagyon pacifista, nagyon antináci, de azért szeretne már valami katonai sikert is látni. A német csizma most nem menetelhet Párizs utcáin. Bár de szép is volt! Na de legalább Tripoliban ott lehetnének. Rommel emléke még nem halt ki teljesen. És még valami! Nagyon szeretnének ebben a válságos időben végre egy erős embert látni Németország élén látni. Ősszel volt is egy jó kiállítás a német fővárosban: „Hitler és a németek”. Hosszú-hosszú sorokban álltak az emberek, 915 ezren jutottak be. Soha ennyien nem akartak kiállítást látni, persze, háború- és náciellenes németek.

A 63 ország párizsi találkozója – ennyi barátja van Líbiának – olyan sakálvacsora-féle volt. Vacsorára jöttek össze a nagyvadak. Tudod, az oroszlán, a tigris, a jaguár, meg ilyesmi. Persze, az ilyen bulikról nem hiányozhatnak a sakálok sem. Ez olyan kisebb vad, ami a nagyok után összeszedi, ami maradt. Nem túl elegáns foglalkozás, de ebben a vadvilágban nem igen válogathat az ember, illetve mit is mondok, nem nagyon válogathat az állat. Ott voltak az olaszok, egy csomó arab ország. Még Ciprus is ott volt. Magyarországnak ebben a kategóriában sem jutott hely. Martonyi János egy szép levélkét küldött a líbiai Átmeneti Nemzeti Tanács elnökének, kifejezve, hogy „Magyarország kész részt venni az újjáépítésben, a szabad, szuverén és demokratikus Líbia megteremtésében”.

Biztos jól jött nekik a levél. Líbiában mostanság papírból is hiány van...

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Az Orbán-kormány 50 százalékkal emeli a játékadót, 7 százalékkal a dohánytermékek, 5 százalékkal az alkoholos termékek, 50 százalékkal az aromázott szeszesitalok jövedéki adóját, míg a gázolajé 97 forintról 110 forintra nő.

Munkáspárt: Az újabb adóemeléssel a kormány a költségvetésben lévő 100 milliárdos lyukat – ami a vártnál kisebb gazdasági növekedés miatt van – akarja befoltozni. A mostani intézkedéscsomagban azonban nem csak az a baj, hogy a kormány saját hibáit megint a szegényekkel fizeteti meg. A gond a kilátástalanság, az, hogy nem látni, mit akar egyáltalán az Orbán-kormány. Mit fognak kezdeni a magas munkanélküliséggel, a kórházak és az egészségügyben dolgozók anyagi gondjaival, a devizahiteles elviselhetetlen törlesztő részleteivel és a fenyegető önkormányzati csökkenéssel.

2. A mentelmi bizottság azt javasolja az Országgyűlésnek, hogy függesse fel Gyurcsány Ferenc mentelmi jogát, akit hivatali visszaélés miatt hallgatna ki gyanúsítottként az ügyészség a Sukoró-ügyben.

Munkáspárt: Gyurcsánynak felelnie kell a bíróság előtt – ezt már sokszor leírtuk. Szóltunk már arról is, hogy noha ez nyilvánvalóan politikai ügy, s a Fidesz kezdeményezésére történik, attól még a büntetőtörvénykönyv szerint is jogos az eljárás. Most ezt a témát így csak azért vesszük elő, hogy még egyszer tudatosítsuk: a Fidesz és az MSZP, az Orbán és Gyurcsány közötti harc különböző tőkés csoportok, ha úgy tetszik, a jobboldali és a balliberális szuper-gazdagok közötti csetepaté. Akárki nyer, nekünk nem lesz jobb. Így nem is kell se az egyik, se a másik mellé állni.

3. Hárommillió eurót költ az Európai Unió a rovarévs népelelmezési lehetőségeinek tanulmányozására.

Munkáspárt: A pénzkidobásnak sok szép példáját láttuk már, ez azonban szinte „mindent visz”. A tanulmány készítői persze jól járnak, s ebből nyilván csöpögtetnek a pénzosztó uniós funkcionáriusoknak is. Meglehet persze, hogy komolyan gondolják ezt a tervet. Szétverték a magyar mezőgazdaságot, hogy beléphessünk az unióba, aztán meg szécskével fognak etetni minket. Éljen az Unió!

4. Józsefvárosban szeptember 25-én ügyszavazást tartanak. A kérdések: támogatják-e, hogy hatályban maradjon a kukázást tiltó rendelet, akarják-e, hogy a képviselő-testület rendeletben tiltsa meg a közterületen történő életvitelszerű lakhatást, s Józsefváros polgármestere még az idén tárgyalásokat folytasson a fővárosi önkormányzat vezetésével a hajléktalan-ellátás színvonalának emelése és a kerület – hajléktalanokkal kapcsolatos – tehermentesítése érdekében.

Munkáspárt: Ha van pénzkidobás, ez az. Ennyi erővel lehetne arról is népszavazást tartani, hogy szeretnék-e a Józsefvárosiak, hogy minden nap esőmentes jó idő legyen. Persze, hogy szeretnék. Mint ahogy a népszavazásban feltett kérdésekre is igent mond az ember. Csakhogy ezeket az önkormányzatnak kérdezősködés nélkül kellene megoldania. Ha rendes hajléktalan ellátás van, ha nem kényszerül senki kukázásra, akkor lehet törvényt alkotni a tiltásról, de akkor meg minek? Az pedig, hogy a józsefvárosi polgármester tárgyaljon Tarlós Istvánnal, nos, az kutya kötelessége, és nem opció. A józsefvárosiak alighanem jobban járnának, ha az értelmetlen népszerűséget hajszoló szavazásra szánt pénzt a hajléktalanokra fordítanák.

5. Az új egyházi törvény nem korlátozza a vallásszabadságot, csak a vallási közösségeknek az adójogállását és állami támogatását szabályozza – jelentette ki Rétvári Bence, a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium államtitkára.

Munkáspárt: Ismerjük el, a bürokrata modorba már istenien belejötték a fideszes „srácok”. Fordítsuk le Rétvári államtitkár szavait köz-magyarra: a kormány nem szól bele a vallási, egyházi ügyekbe, csak éppen eldönti, hogy melyik felekezethez kap pénz, s melyik nem.

A kormányfüggő egyházak létrehozása nem éppen a világi demokráciák jellemzője.

A Munkáspárt szerint amúgy az egyházak támogatása nem az állam, hanem a hívek dolga. Mint ahogy a pártok állami pénzelését is meg kell szüntetni.

6. A Hajdú-Bihar Megyei Polgárőrszövetség áprilisi feljelentése alapján feloszlatta a Jobbikhoz kötődő, gárdautód Szébb Jövőért polgárőr-egyesületet az illetékes Békés Megyei Főügyészség.

Munkáspárt: Ez jó hír. Némi öröm az örömben, hogy a Békés Megyei Főügyészség ezt nem saját kezdeményezésre tette. Tragikomikus az indoklás is, a gyűlöletet hirdető fasisztoid szerveződést ugyanis azért oszlatták fel, mert „polgárőr szervezetek elvileg csak bejegyzésük helyén tevékenykedhetnek, a Szébb Jövőért azonban több más városban, például Hajdúhadházon vagy Gyöngyöspatán is erőt demonstrált”. Ez persze nem az ügyészség sara, hanem a parlamenti pártok kétszínű törvényalkotásának következménye.

7. Schmitt Pál köztársasági elnök – végignézve a gödöllői Szent István Egyetem tanévnyitóján megjelent hallgatókon – elégedetten állapította meg, hogy túlsúlyos fiatalok helyett szép tartású, harmonikusan fejlett diákokat lát.

Munkáspárt: A köztársasági elnök eme újabb aranyköpésével köszöntjük mi is az új tanévet. Félő, hogy idén csak Schmitt Pál idézetek fogják jókedvre deríteni a tanárokat és diákokat – már, ha még marad erejük mosolyogni a sokadik tanügyi reform idején.

AKADÁLYOZZUK MEG A RABSZOLGATÖRVÉNYT!

A bankok hitelrabszolgásgba kényszerítették a lakosságot, most a kormány az új Munka törvénykönyvével kiszolgáltatja az embereket a vállalatoknak. A multik olyan jogokat kapnak, amilyenek évszázadokkal ezelőtt a gyarmatosítóknak jártak. A szakszervezetek szeptember 12-i tüntetése csak az első lépés.

Akarod, hogy kevesebb pénzért többet dolgozz?
Akarod, hogy megfigyeljenek a munkahelyeden?
Akarod, hogy kirúghassanak, ha beteg vagy?
Akarod, hogy nyugdíj előtt utcára tegyenek?
Akarod, hogy kevesebb legyen a szabadságod?
Akarod, hogy csökkentsék a munkahelyi pótlékokat?

Az új Munka Törvénykönyve ezt adja a dolgozó embernek!
Ez a kizsákmányolás törvénye!

Hogyan jutottunk idáig?

A rendszerváltás után az MDF-kormány új Munka Törvénykönyvet fogadott el. Ez eltörölte a szocialista korszak gyakorlatát, ahol az emberek jövedelme két részből állt: a fizetésből és ingyenes vagy nagyon olcsó társadalmi juttatásokból (üdülés, étkezés, olcsó könyv, olcsó színház- és mozijegy, stb).

Az MDF azt ígérte, hogy a bérek fogják fedezni az összes szükségletet, így nem lesz szükség társadalmi juttatásokra. Nem ez következett be!

A juttatásokat elvették, a fizetések viszont nem fedezik a megélhetést.

Az MSZP akkor ellenzékben megígérte: ha hatalomra kerül, megváltoztatja a törvényt, visszaadja a dolgozók jogait. Nem ez történt!

A Horn Gyula vezette kormány nem a dolgozók érdekeit képviselte, hanem a külföldi és hazai nagyvállalatok, nagytőkések érdekeit.

Az első Orbán-kormány 1998-2002 között, majd a Medgyessy-, Gyurcsány- és Bajnai-kormányok sem változtattak a Munka Törvénykönyvén. Nem adtak, de nem is vettek el dolgozói jogokat.

A Fidesz a 2010-es választások előtt azt ígérte: 10 év alatt teremt egymillió munkahelyet, az embereknek tisztességes megélhetésük lesz, véget vetnek az igazságtalanságoknak.

A választók, köztük a dolgozó emberek milliói hittek nekik. A valóságban ebből semmi sem lett.

Bevezették a 16 százalékos egykulcsos személyi jövedelemadót, azaz a szegény arányaiban többet fizet, mint a gazdag. A rendvédelmi dolgozóktól elvették korábban megszerzett vívmányukat, a nyugdíjkezdvezményt.

Az elmúlt egy évben a dolgozók kezdték érezni, hogy valami nem stimmel. A rendvédelmi dolgozók utcára mentek jogaikért, a szakszervezeti tömörülések is szerveztek tüntetéseket. Mindez azonban nem volt több mint egy szerény figyelmeztetés. A dolgozók változatlanul alig lépnek be a szakszervezetekbe. Ugyanazon szakmákban tucatnyi szakszervezet működik, és

országos szinten sincs egységes szakszervezeti tömörülés. A tőkésék, a munkavállalók és a kormány egymásnak ugrasztják a dolgozókat. A szakszervezetek tömörülések vezetői azt hirdetik, hogy tárgyalások útján, érdekegyeztetéssel engedményekre bírhatják a kormányt, a tőkésüket.

Most az új Munka Törvénykönyvével a Fidesz el akarja venni a dolgozók maradék jogait is.

Azt mondják: a magyar munkavállaló, a magyar dolgozó húzza össze a nadrágszíjat! Ha ezt teszi, majd csökken az államadósság, a gazdaság fellendül, és akkor mindenkinek jó lesz.

A tervezett változás egyetlen elemében sem szól a tőke korlátozásáról, a dolgozók életének és munkakörülményeik javításáról.

A parlamenti pártok közül egy sem áll a dolgozók mellé. Egyszerű oka van: mindegyikük – így vagy úgy –, de a tőkésék pártja. Ellenzékben szidják a kormányt, de nem akarják megváltoztatni a rendszert. Ők mást akarnak. Újra és újra el akarják hitetni a dolgozókkal, hogy ők jobbak lennének. Szavazzanak rájuk, juttassák őket zsíros parlamenti állásokba!

A Munkáspárt az egyetlen párt, amely a dolgozók számára előnyös utat kínálunk. Korlátozni kell a tőkét! Harcolni kell!

Össze kell fogni mindenkinek, akinek nem jó a tőkés rendszer, és közösen rákényszeríteni a kormányt arra, hogy a tőkéstől, a gazdagtól elvegyen, a dolgozónak meg adjon.

MILYEN LESZ AZ ÚJ MUNKATÖRVÉNYKÖNYV?

Semmibe veszi az emberi jogokat!

- ☛ Megvizsgálják, hogy terhes vagy-e!
- ☛ Személyes adataidat bárkinek kiszolgáltathatják!
- ☛ Bármikor, bármivel megfigyelhetnek a munkahelyen!
- ☛ Meghatározhatják, hogy szabadidődben mit tehetsz, mit nem!

Többet kell dolgozni kevesebb pénzért!

- ☛ Csökkentik a bérpótlékodat, a készenléti és ügyeleti díjadat, az éjszakai pótlékodat!
- ☛ Több túlóra lesz kötelezhető, amit nem pénzzel, hanem szabadnappal váltanak meg!
- ☛ Kisebb végkielégítést kapsz, ha a nyugdíj előtti öt évben tesznek utcára!
- ☛ Ha pénzügyi területen dolgozol, például áruházi pénztáros vagy, egy havi béredet lefoglalják, majd elveszik, ha „helytelenül dolgozol”!

Csorbítja, illetve elveszi a dolgozók jogait!

- ☛ Ha kirúgnak, nem lesz 15-30 napos türelmi idő, a felmondási idő már másnap kezdődik!
- ☛ Kirúghatnak, ha beteg vagy, ha szülési szabadságon, ha gyeden vagy gyesen vagy!
- ☛ Nincs védett kor, öt évvel a nyugdíj előtt is utcára kerülhetsz!
- ☛ Nem kapsz munkaidő-kezdvezményt!
- ☛ Hosszabb lesz a próbaidőd!
- ☛ Kevesebb szabadságot kapsz, korlátozzák a betegszabadságot!
- ☛ Nem kapsz szabadságot gyás idejére!
- ☛ Csak 5 napot vehetsz ki a szabadságodból, akkor, amikor akarsz!
- ☛ Kollektív szerződésedet bármikor egyoldalúan módosíthatják!
- ☛ Szakszervezeted nem szólhat bele a minimálbér meghatározásába!

MIT MOND A MUNKÁSPÁRT?

A Munkáspárt elutasítja az új Munka Törvénykönyve tervezetét, lévén az a kizsákmányolás törvénykönyve. A hatályos Munka Törvénykönyve és az elmúlt húsz év munkajogi szabályozásai sem nyújtottak megfelelő védelmet a munkavállalóknak. A mostani törvény azonban szinte kivétel nélkül a munkavállalókra hátrányosabb szabályozást tartalmaz, mindentől megfosztaná a dolgozókat.

A Munkáspárt követeli, hogy a kormány a tervezetet vonja vissza, és a szakszervezetekkel közösen készítsenek a dolgozók érdekeit biztosító új törvény-tervezetet!

A Munkáspárt szerint hazug és álságos az a kormányzati álláspont, mely arra hivatkozik, hogy az új MT a „munkaerő-piaci rugalmasítási szándékot” kívánja erősíteni, azzal, hogy új munkahelyek fognak létrejönni.

Munkahelyeket csak a gazdaság fejlesztése teremti, és nem törvények!

A magyar gazdaság fejlesztése nem lehetséges a külföldi vállalatok korlátozása nélkül. Az új törvény viszont éppen nekik ad többletjogokat arra, hogy a magyar dolgozókat még jobban kihasználják.

A Munkáspárt szolidáris a szakszervezetek harcával és követeli, hogy a szakszervezetek érdemi jogokkal és lehetőségekkel rendelkezzenek a dolgozók érdekeinek védelmére. Az a kormány, amely elveszi a szakszervezetek jogait, nem a szakszervezetekkel szúr ki, hanem a dolgozókkal.

A Munkáspárt úgy véli, hogy az üzemi tanácsok nem alkalmasak a dolgozók érdekeinek védelmére. Egyrészt azért, mert az üzemi tanácsokat az 50 fő feletti egységekre találták mi, míg Magyarországon a gazdálkodó egységek 90 százaléka 50 fő alatti. Másrészt azért, mert az üzemi tanácsnak nincs sztrájkjoga, így igazi nyomást a munkáltatóra nem tud gyakorolni. Harmadrészt azért, mert az üzemi tanácsoknak nincsenek országos szerveződések, így az egyes üzemi tanácsokat, és a mögöttük álló dolgozókat szembe lehet állítani egymással.

A Munkáspárt úgy véli: az új Munka Törvénykönyve elfogadását meg kell és meg lehet állítani. A Munkáspárt támogatja a szakszervezetek erőfeszítéseit arra, hogy tárgyalások útján szülessen új törvény.

Egy dolgot azonban ne feledjünk! A mai Magyarországon az állam, a munkaadó és a munkavállaló tárgyalásain az állam és a munkaadó egy oldalon állnak. A munkavállalóval szemben.

A dolgozók, a munkavállalók csak akkor érnek el eredményt, ha mernek és akarnak harcolni jogaikért, jobb életükért, a tőkés vállalkozókkal, a tőkés kormánnyal, a pénz uralmával szemben.

MUNKAVÁLLALÓI ÉLŐLÁNC A PARLAMENT KÖRÜL

A szakszervezetek szeptember 12-én, hétfőn tiltakoznak a Munka Törvénykönyvének embertelen változtatásai ellen. A Munkáspárt szolidáris a szakszervezetekkel, egyetért törekvésükkel, ezért részt vesz a szakszervezeti tüntetésen.

Ezúton hívunk minden tagunkat és szimpatizánsunkat: Gyertek! Meg kell állítani a kizsákmányolás törvényét!

TALÁLKOZZUNK A KOSSUTH TÉREN, A METRÓ KIJÁRATÁNÁL!

ELÉG A JOGOK MEGNYIRBÁLÁSÁBÓL!
JOGOT A NÉPNEK! JOGOT A MUNKÁSNAK, A DOLGOZÓNAK!
MEG KELL ÁLLÍTANI A RABSZOLGA-TÖRVÉNYT!

Munkáspárti gyülekező:
11.00 órától a metró kijáratánál, a Pick-boltnál

GYERE VÖRÖS INGBEN ÉS VÖRÖS SAPKÁBAN!

BÁNYÁSZNAPI MEGEMLÉKEZÉS BAGLYASALJÁN

Salgótarján baglyasaljai városrészében esztendőről esztendőre megemlékeznek a bányásznapról. Azt tartják, erre kötelezi őket a település bányászmultja.

Szeptember 2-án a szokásokhoz híven, a temetőkertben kezdődött az emlékezés, a bányászhősök sírjánál. Tóth László, a Munkáspárt Salgótarján Déli Alapszervezetének elnöke mondott emlékbeszédet. Többek között szólt a szénbányászat kezdetéről, a bányászok, a mindennapok hőseinek áldozatos munkájáról, amellyel fényt és meleget vittek a családi otthonokba. Kiemelte, hogy a 800 lakosú kis falut, Salgótarjánt a szén emelte ipari várossá, megyeszékhellyé. Majd arról az 1926-os Sára-lejtaknai víz- és gázbetörésről beszélt, amely elől hét bányász már nem tudott kimenekülni. Fiatalok voltak mindannyian, a legifjabb mindössze 20 esztendő. Bátorságuk, hősiességük előtt méltán hajt fejet az utókor.

A megemlékezés után az alapszervezet vezetősége koszorút helyezett el a hét bányász síremlékén.

A városrészenemléketállítottak Targos Istvánnak is, aki az első csendőrsortűz bányászáldozata volt. Szentpéteri Róbert, a bányászszakszervezet salgótarjáni alapszervezet alelnökének köszöntő szavai után koszorút helyeztek az emlékmű talapzatára a szakszervezet, a Baglyasalja Barátainak Köre és a Vöröskereszt helyi alapszervezetének képviselői.

Adiákotthonkertjében Korponai Tamás, Salgótarján város önkormányzatának képviselője mondott ünnepi beszédet. Szólt arról, hogy a bánya gondoskodott munkásairól, a bányatelepről. Iskolát támogatott, lakásokat, kórházat épített és sportpályát.

A bányásztársadalom az igazi közösség bölcsője volt. A bányászok a keresetükből befizettek a társuládba, amelyből a sérült,

AZ EMBER LEGYEN A FONTOS, NE A PÉNZ!

Ásotthalom négyezer lakosú község Csongrád megyében, a Mórahalomi kistérségben. Néhány éve dolgozó munkásemberek döntöttek úgy, hogy létrehozzák a Munkáspárt szervezetét. Nem elég szenvedni a bajoktól, nem elég panaszkodni, tenni is kell! – mondták Móri József vezetésével, aki ma is irányítja a több, mint húszfős kollektívát. Felesége, Ambrus Móri Gyöngyi lelke a kis csapatnak, és az Interneten ismert meg másokat is a Munkáspárttal. A munkáspártiakat ismerik őket a faluban. Nincs annyi szórólappal, amit ne osztanának ki az itt élő emberek között. Indultak a választásokon, a szegedi rendezvényekbe is besegítettek. Az embereknek egyre több bajuk van Magyarországon - mondta Thürmer Gyula, a párt elnöke, aki Fogarasi Zsuzsanna alelnök társaságában kereste fel a falut -, és nekünk segítenünk kell. Meg kell értetni, hogy csak az a miénk, amiért megküzdünk. A szegénységet, a munkanélküliséget, az eladósodottság problémáját soha sem fogják a kormányok felszámolni, mert ők a gazdagok érdekeit valósítják meg, nem az egyszerű dolgozóké. Egy megoldás van: a pénz uralma helyett olyan országot kell teremtenünk, ahol nem a pénz a legfontosabb, hanem az ember, a tisztességes munka.

beteg társaikat támogatták. A társaspénztár pedig rendszeresen segítette a betegeket, a sérülteket, a szegényeket, az özvegyeket és az árvákat.

A tisztaság főhajtás megilleti a bányászokat, hiszen Baglyasalja nekik köszönhetette egykori jólétét. Nem csak az emlékművek, a bányásznapi őrzi emléküket, hanem az is, ha hősi tetteik tovább élnek az utódok emlékeztetésében.

Ezt követően a bányászok emlékét őrző szobornál a tisztelet és megemlékezés virágait helyezte el Salgótarján Város Önkormányzata, a bányászszakszervezet salgótarjáni alapszervezete, a Munkáspárt Nógrád megyei vezetősége, a baglyasaljai civilszervezetek, a SKAID diákotthon, a baglyasaljai tagóvoda, az Ezüsthényő Idősek Klubjának képviselői. ■

ÉLETUTAM

DR. SZIRMAI JENŐ KÖNYVÉRŐL

A Szabadság hasábjain sokat írtunk a magyar munkásmozgalom harcairól a két világháború közötti Magyarországon, a szociáldemokraták és a kommunisták viszonyáról, a fasizmus elleni küzdelemlről. Sokat írtunk erről a témáról, mert manapság is hasonló idöket élünk. Változtak a külsőségek, a szereplők, de ma is vannak munkásgyűlések, utcai röplapozás, szakszervezeti tüntetések és sok minden más. A múltból lehet, és érdemes is tanulni.

Ebből a szempontból is érdekes könyv került az olvasókhöz az elmúlt hetekben. Dr. Szirmai Jenő Életutam című könyve életrajzi írás. Egy olyan ember életét ismerhetjük meg, aki 1921 óta sok olyan eseménynek volt szemtanúja, amelyeket ma már csak a történelemkönyvekből ismerünk. Azokból viszont rosszul, hibásan, félrevezető

módon, úgy, ahogyan a tőkés uralkodó körök érdekei kívánják.

Szirmai Jenő könyve szépítés nélkül hozza elének a Horthy-Magyarország életét. Megismerhetjük a felszabadulás után újjáépülő országot, az első nagy szocialista kísérlet sikereit és árnyoldalait. Szirmai Jenő a szocializmus éveiben az MSZMP Somogy Megyei Bizottságának első titkára volt, majd az OTP vezérigazgatója. Sok mindenkit ismert, és sok mindent látott. A visszaemlékezések első kötete, amelyet most kézbe vehetünk, 1956 után ér véget, s izgalommal várjuk a folytatást. Mindenkinek ajánljuk, érdemes megvenni és elolvasni!

A könyv ára: 1500 forint.

A könyv megrendelhető a szerzőtől postai úton (cím: Szirmai Jenő, 1118 Budapest, Otthon u. 17.), továbbá Interneten (e-mail: kneszirmai@freemail.com).

OSZTÁLYHARCOS PÓLÓ

Miközben a közbiztonság javulása csak a kormányzati statisztikákban és nyilatkozatokban fogható nyomon, a magyar rendőrségnek szemmel láthatóan jut ideje a „félelemkeltésre, félelemkeltő hatás kiváltására, a köznyugalom veszélyeztetésére” alkalmas cselekmények elleni küzdelemre is. A Munkáspárt egyik aktivistáját ugyanis ezen címszó alatt vették őrizetbe az Operaház előtt.

Fodor István „bűne” az volt, hogy pólója elején a Magyar Népköztársaság címere, hátulján a Munkáspárt emblémája látszott. Mindez szúrhatta a rendőrök szemét is, de meglehet, hogy a jótékonysági bálra érkező „dámáknak és uraknak” nem tetszett az egyszerű ember.

A rendőrörsön aztán annak rendje és módja szerint kihallgatták a Munkáspárt aktivistáját, majd pólóját elkobozták – hogy miben menjen haza, az egyáltalán nem volt szempont.

A rendőri túlbuzgóságot aztán az ügyészség felülbírálta, viselőjét elengedték, a pólóról azonban nagyvonalúan elfeledkeztek a hatóságok.

Hősünk azonban nem hagyta annyiban, bírósághoz fordult és kiharcolta, hogy a bíróság jogerősen visszaítélje a Népköztársaság címerével díszített pólót. A sok jogi halandzsa mellett elérte a legfontosabb mondatot:

„Az elkobzásra irányuló ügyészségi indítványt a bíróság elutasította.”

Fodor István megmutatta, hogy nem kell meghunyászkodni a hatalom előtt, a jogainkért mindig és mindenhol ki lehet, és ki is kell állni!

„A múltba csak azért tekintünk vissza, hogy ezzel is a jövőt készítsük elő.”

Az Aranycapatot az 1950-es évek születték. Persze, ebben nem merülnek ki az ötvenes évek, de azért tény, hogy az elmúlt húsz év nem hozott Aranycapatot. A magyar történelemnek aligha van kiátkozottabb korszaka, mint az 1948-56 közötti nyolc év. Manapság kiátkozzák a hatalomra jutott polgári erők, az MSZP is, a Fidesz is.

A lényeg, a hangsúlyokat leszámítva ugyanaz: mondjuk azt, hogy minden, amit 1956-ig történt, rossz, sőt bűnös volt. Ez ugyanis igazolja, legitímálja Nagy Imre, Maléter Pál, Pongrácz Gergely 1956-os cselekedeteit, Antall József privatizációit, csak úgy, mint az MSZP-s kormányok országrombolását.

KIHÁTRÁLÁS A SZOCIALIZMUSBÓL

A magyar kommunisták, híressé vált mártírok és mindennapi hősök ezrei negyedszázadon át küzdöttek a hatalomért. Nem is magáért a hatalomért, hanem a lehetőségért, hogy bizonyítsák: képesek a tőkés rendszernél jobb, új világot építeni.

BE NEM VALLOTT VALÓSÁG

Az eseményeket inentől kezdve már nem hetekben, nem napokban mérik, hanem órákban. Az előzőekben láttuk, hogy miként ér össze négy különböző tényező hatása: a Rákosi-féle vezetés hibái, a Nagy Imre-féle revizionizmus, továbbá a belső és külső szocialista ellenes erők tevékenysége. A Munkáspárt Új Programja irányelveiben a következőket olvashatjuk: „Ezt a helyzetet használja ki a nemzetközi imperializmus és a magyarországi tőkés erők, és tesznek kísérletet 1956-ban a szocializmus megdöntésére. Az 1956-os események népi elégedetlenséggel kezdődnek. Az emberek jogosan tiltakoznak a demokrácia korlátozása, a nehéz életviszonyok, a hatalom önkényeskedései miatt. A népi elégedetlenség azonban hamarosan tőkés ellenforradalomra nő ki magát.”

Most nem elemezzük az 1956. évi eseményeket, csupán azt mutatjuk be, hogy mit tesz, illetve mit nem tesz a párt vezetése az MDP és a szocializmus megmentésére. Az MDP vezetése nem meri kimondani, hogy ellenforradalom fenyegeti az országot. A helyzet persze nem egyszerű. Az MDP Rákosi vezetése alatt ténylegesen elkövet súlyos hibákat, és az emberek elégedetlensége jogos. Ha a vezetés nem ismeri el a jogos elégedetlenséget, azonosul a hibákkal. Ugyanakkor igaz, hogy 1956 nyarán Nagy

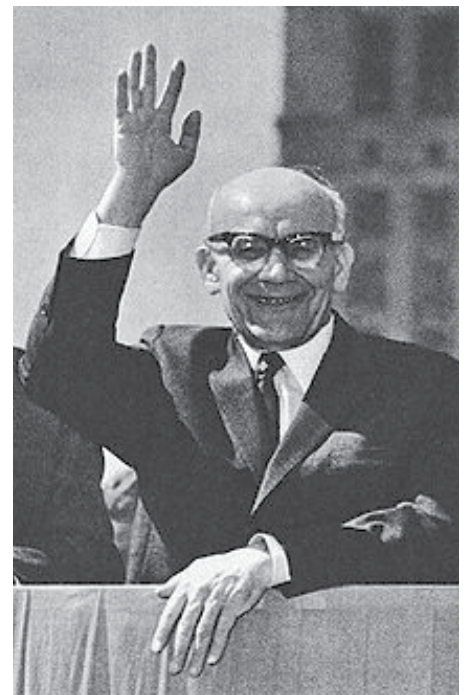
Imre körül egyértelműen szocializmus-ellenes csoportosulás alakul ki. Ezzel párhuzamosan folyik a nyugati országok aknamunkája és a belső ellenséges erők tevékenysége. A baj az, hogy az emberek csak a Rákosi-féle vezetés hibáit látják. Az ellenforradalmi veszély megértése nélkül viszont az MDP vezetése sem a párt aktivistáit, sem a szélesebb rétegeket nem tudja harcra mozgósítani.

Hasonló helyzet lesz majd sok évvel később, 1989-90-ben, amikor Grósz Károly majd beszél a fehérterror veszélyéről, de a párt nem teszi nyilvánvalóvá az ellenforradalom tényét. Ezzel még esélyt sem teremt arra, hogy mozgósítsa az MSZMP, a Munkásörtség, az állami szervek szocializmushoz hű erőit.

A LENGYEL ESEMÉNYEK ÁRNYÉKÁBAN

Lengyelországban 1956 nyarára súlyos helyzet alakul ki. Az életkörülmények romlanak, a dolgozók rosszul élnek. A lengyel vezetés is elkövet olyan hibákat, mint amilyeneket az MDP esetében látunk az 1950-es években. Júniusban, Poznanban felkelés tör ki. Az emberek jogos követelése összeolvadnak a szocializmus ellen fellépő erők akcióival. A lengyel párt azonban képes a problémát kezelni. A párt élére új ember kerül Wladyslaw Gomulka személyében. A magyar és a lengyel helyzet között azonban minden hasonlóság mellett van egy különbség: Lengyelországban nincs olyan jelentős figura, mint nálunk Nagy Imre, aki az ellenforradalom zászlaja lehetne.

Az MDP vezetése, amely feltehetően tisztában van a lengyel események lényegével, a magyar közvéleménynek

WLADYSLAW GOMULKA

nem magyarázza meg az ellenforradalmi veszélyt, sem a Magyarországtól való eltéréseket. A Politikai Bizottság október 20-án határozatot hoz: „A magyar sajtó és rádió csak a TASZSZ által kiadott közlemények, illetve az azonos szellemű lengyel hivatalos anyagok alapján foglalkozhat a lengyelországi eseményekkel. Meg kell szervezni a szerkesztőségek megfelelő ellenőrzését.” De ezután jön a lényegesebb rész: „a júliusi határozat alapján olyan cikkeket kell lehozni, amelyek nyugalomra, rendre és fegyelemre mozgósítanak”.

NAGY IMRE VISSZATÉRÉSE

Október 23-án, Budapesten tömegtüntetésre kerül sor. Az események végkifejtését már tudjuk. Az MDP vezetése

a megoldást abban látja, hogy beengedi a vezetésbe a revizionista erőket, azaz Nagy Imrét és közvetlen környezetét. Október 24-én az MDP Központi Vezetősége megtartja utolsó előtti ülését. A Központi Vezetőségbe kerül Donáth Ferenc, aki ekkor a Közgazdaságtudományi Intézet igazgatóhelyettese. 1958-ban a Nagy Imre-per vádlottjaként 12 év börtönt kap majd, amiből 2 évet ül le.

A Kádár-korszakban az ellenzék egyik szervezője, 1986-ban hal meg.

Bekerül a Központi Vezetőségbe Losonczy Géza, aki a szocializmus ellen fellépő értelmiségi csoportosulás, a Petőfi kör szervezője, és október 23-án látványosan a tüntetők mellé áll. Losonczy és Donáth egyértelműen elutasítja, hogy bármiféle ellenforradalomról van szó. Később Losonczy is a Nagy Imre-per vádlottja lesz, és éhségstrájk következtében a börtönben hal meg.

A revizionista erők prominens képviselői a csúcsvetésbe is bekerülnek, Nagy Imre ismét a Politikai Bizottság tagja lesz. Donáthot a Központi Vezetőség titkárának választják, aki azonban lemond erről. Nagy Imrét kinevezik az ország miniszterelnökének.

Október 25-én a vezetés még egy jelentős lépést tesz. Gerő Ernőt leváltja az első titkári tisztségéből. Az MDP utolsó vezetője Kádár János lesz. Kádár tisztában van vele, hogy a Nagy Imre-csoport egyre több pozícióra tesz szert a Központi Vezetőségben is, a Politikai Bizottságban is. Éppen ezért 6 tagú elnökséget hoznak létre, amelyben benne van Nagy Imre is, de kisebbségben van. Kádár mellett vannak régi ismerőseink: Apró Antal, Kiss Károly, Münich Ferenc. Münich a spanyol polgárháború ismert személyisége, ezekben az időkben Magyarország moszkvai nagykövete. Mint emlékezhetünk rá, Brioni szigetén az ő neve is szóba kerül, mint az ország új vezetőjéé, de a jugoszlávok és a szovjetek végül Kádárt támogatják.

A másik oldalon van Nagy Imre és Szántó Zoltán. Szántó ekkor 63 éves, a munkásmozgalom régi harcosa. Nagy Imre első kormányában, 1954-ben a Tájékoztatási Hivatal vezetője, majd Nagy leváltása után varsói magyar nagykövet. Innen hívják haza 1956-ban. Államminiszter lesz. Az ellenforradalom leverése után nem indul ellene eljárás, haláláig nyugdíjasként él.

Furcsa helyzet áll elő. Kádár hiába van többségben az Elnökségben, Nagy

HRUSCISOV, GOMULKA ÉS BULGANYIN, 1956.

Imre önálló hatalmi központtá válik. Az országban kettős hatalom jön létre. A revizionista erők kezébe kerül a kormány, amely tényleges hatalommal rendelkezik. A másik oldalon a Kádár vezette MDP, amely azonban elveszíti a tényleges hatalmat, nincsenek eszközei.

A történelmi párhuzam itt is önmagától adódik. Hasonló helyzet lesz majd 1989 nyarán, amikor az MSZMP négytagú Elnökséget hoz létre. Tagjai: Grósz Károly, a párt főtitkára, Nyers Rezső, a párt elnöke, Németh Miklós miniszterelnök és Pozsgay Imre államminiszter. Ebben a felállásban Grósz kisebbségben van, s ráadásul nincsenek hatalmi eszközei. Németh ugyanakkor tényleges eszközökkel bír, kezében van a hadsereg, a titkosszolgálat, az állami apparátus. Németh Miklós így lesz a hatalom átadásának kulcsfigurája.

1956. október 28-án a Központi Vezetőség megtartja utolsó ülését. Határozata nyíltan a revizionista erők álláspontjára helyezkedik. „A Központi Vezetőség helyesli a Magyar Népköztársaság kormányának mai nyilatkozatát.” Az idézett nyilatkozatot Nagy Imre olvassa fel a rádióban október

28-án. E szerint „a kormány elítéli azokat a nézeteket, amelyek szerint a jelenlegi hatalmas népmozgalom ellenforradalom volna”.

A tőkés propaganda ma azt igyekszik elhíttetni velünk, hogy 1956-ban a magyar nép többsége a szocialista rendszer ellen volt. Mi a valóság? 1956-ig nyolc év telik el a szocialista forradalomtól. A dolgozó emberek még emlékeznek a Horthy-rendszerre, a kiszolgáltatottságra, a háborúra. Többségükben tudják, érzik, hogy a munkás-paraszthatalom jobb életet teremt nekik. Ugyanakkor igaz az is, hogy a rendszer még fiatal, még nem képes minden előnyét megmutatni, még nem képes a szegénységet teljesen felszámolni. A dolgozó emberek többsége támogatja, vagy legalább is elfogadja a munkás-paraszthatalmat. A probléma ott van, hogy az MDP vezetése nem képes a szocializmus mellett erőket összefogni, egységes erővé kovácsolni, és ezzel elejét venni a szocializmus megdöntésére irányuló akcióknak. Az ellenforradalom erői támadásban vannak, és minden úgy néz ki, hogy győznek. A kérdés az, hogy a Kádár-vezette erők képesek-e a stratégiai kezdeményezést visszavenni. ■

NE FELEJTSÜK EL!

1. 1956 júliusa után az MDP vezetése nem mondja meg őszintén az embereknek, hogy ellenforradalom szerveződik, nem kezdi meg a szocializmushoz hű erők szervezését. Ezzel szemben a szocializmus elleni erők egyre szervezettebbé válnak.
2. Az MDP vezetése folyamatosan engedményeket tesz a Nagy Imre-féle jobboldalnak. 1956 októberében kettős hatalom jön létre. Nagy Imre kezében a kormány, Kádár János kezében az MDP. Az ellenforradalom erői támadásban vannak.

CIA-BÖRTÖNÖK KELET-EURÓPÁBAN

Az Európa Tanács (ET) emberi jogi biztosa szerint Európában három országban – Lengyelországban, Romániában és Litvániában – tartott fenn titkos börtönöket a CIA a terrorizmus elleni harc jegyében.

Thomas Hammarberg, a strasbourg-i székhelyű, főként emberi jogi kérdésekkel foglalkozó összeurópai szervezet emberi jogi biztosa hétfőn tett közzé összegzést arról, hogy a rendelkezésére álló adatok szerint az amerikai Központi Hírszerző Ügynökség (CIA) milyen titkos műveleteket hajtott végre Európában 2001 végétől kezdve, attól fogva, hogy a világ különböző pontjain terrorizmussal gyanúsított személyeket ejtett foglyul.

Hammarberg szerint a titokban folytatott vallatással nyert információk értéke megkérdőjelezhető, az viszont kétségtelen, hogy ez a titkos tevékenység az emberi jogok súlyos sérelmével járt.

A CIA az Egyesült Államok területén kívül legkevesebb hét helyen - ezen belül a három említett európai országban - létesített titkos börtönt, ahol „továbbfejlesztett kihallgatásnak” vetettek alá személyeket. Ez nem ritkán kimerítette a kínvallatás fogalmát: a magánzárkában elkülönítve tartott foglyok alvásmegvonást, számos kegyetlenkedést, egyebek közt a látszólagos vízbefojtás technikájának alkalmazását szenvedték el.

A különböző titkos börtönöket megjáró foglyokat évek elteltével sem állították bíróság elé - ők végül rendszerint a kubai területen található guantánamói amerikai támaszpont-börtönben kötöttek ki.

Lengyelországban 2002. december 5-én kezdte meg működését a CIA titkos börtöne: ezen a napon érkezett Szymany repülőtérre az a gép, amely Bangkokból hozott két „nagy értékű foglyot”. Később, 2003 folyamán újabb foglyok érkeztek Lengyelországba, köztük olyanok, akik a feltételezések szerint részt vettek a 2001. szeptember 11-i merényletek kitervelésében.

A lengyelek nem vettek részt a foglyok kihallgatásában, de nyilvánvalóan megadták a legfelsőbb szintű politikai felhatalmazást, valamint bizonyos mértékű titkosszolgálati támogatást is nyújtottak - hangsúlyozta Hammarberg.

Az ET emberi jogi biztosa szerint Bukarest közelében 2003. szeptember 23-án

kezdett működni a titkos börtön - közvetlenül azután, hogy a lengyelországit bezárták. A lengyelországi fogvatartottak közül legkevesebb egyet bizonyítottan átszállítottak a romániai Baneasa repülőtérre. A CIA romániai tevékenysége két évig folytatódott. A román hatóságok vajmi kevés hajlandóságot mutattak utóbb a történet feltárására - állapította meg Thomas Hammarberg.

Az emberi jogi biztos szerint a harmadik érintett európai ország, Litvánia valamivel több szándékot mutatott a tények utólagos tisztázására, bár homályban

maradtak fontos kérdések a litvániai CIA-tevékenység kiterjedését illetően.

A „terrorizmus elleni háború” csúcsidejében a három említett ország rendkívüli felhatalmazást adott az amerikaiaknak, teljes titoktartást biztosítva számukra - emlékeztetett Hammarberg.

CSEHORSZÁG: EGÉSZSÉG A GAZDAGOKNAK JÁR!

Kétszintű lesz a jövőben a közegészségügyi ellátás Csehországban, s emelkedik a kórházi napidíj. Egyebek között ezt tartalmazza a cseh egészségügyi reform első része, amelyet kedden délután hagyott ismételtén jóvá a cseh képviselőház.

Az egészségbiztosítási törvény módosítása szerint a jövőben magasabb biztosítási díjat kell fizetnie annak, aki az általános színvonalat meghaladó egészségügyi ellátásban kíván részesülni. Ennek alapfeltételeként meghatározzák azokat a közegészségügyi ellátási normákat, amelyekre mindenki jogot formálhat.

Kórházi beutalás esetén az eddigi 60 koronás napidíj 100 koronára emelkedik. Az eddigi gyógyszerenkénti 30 koronás gyógyszerári illeték a jövőben az egész vényért fizetendő 50 koronára módosul. Az 50 koronánál olcsóbb gyógyszerek után a jövőben nem fizet térítést az egészségbiztosítás. Újdonság, hogy a gyógyszerek árát versenyalapon határoznák meg.

Az egészségbiztosítási törvény módosítását csak a három jobbközép koalíciós párt képviselői szavazták meg, az ellenzéki szociáldemokraták és a kommunisták nemmel voksoltak.

Az ellenzék ismételtén jelezte: az ügyben az alkotmánybírósághoz fordul, mert nem ért egyet sem a kétszintű orvosi ellátással, sem az önrészesedés növelésével.

A kommunisták szerint elfogadhatatlan, hogy a közegészségügyben két szintje legyen az ellátásnak, aszerint, kinek mennyi pénze van. A két párt szerint ez ellenkezik az alkotmánnyal. A magasabb szintű ellátást kizárólag kereskedelmi keretek között tudják elképzelni.

A jogszabály ellen a szakszervezetek korábban sztrájkjal tiltakoztak. A kötelező egészségügyi ellátási normákkal kapcsolatban a cseh orvosi kamarának is kifogásai vannak.

A kamara a javaslat visszavonására kérte az egészségügyi minisztert, de nem talált meghallgatásra.

ÉSZAK-KOREA VILÁGPOLITIKÁT CSINÁL

A Koreai Népi Demokratikus Köztársaság ismét a nemzetközi érdeklődés középpontjába került. Medvegyev orosz elnök akárki kedvéért nem utazik le egy távol-keleti katonai objektumba. Kim Jong Il koreai vezető kedvéért megtette az utat. Nem kicsi dologról van szó. Az orosz földgáz a KNDK területén épülő vezetéken fog eljutni Dél-Koreába. Kim Jong Il, aki a Koreai Munkapárt főtitkára, és egyben a Honvédelmi Tanács elnöke, a hadsereg főparancsnoka is, több magas rangú táborkot is magával vitt. A KNDK légierőinek korszerűsítése napirenden van, ami újabb üzletet jelent Oroszországnak.

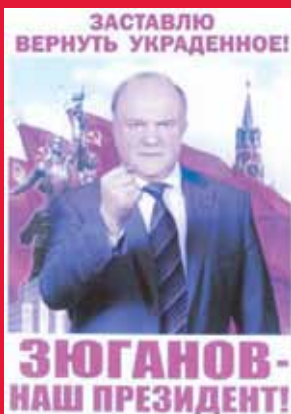
Kim Jong Il vonatútja Kínán keresztül vezetett, de a kínai vezetés nem csupán ezért fogadta szívesen az átutazó vendéget. A kínai külpolitikai vezetés egyik legfontosabb tagja, Dai Binguo utazott a koreai vezető elé. Az oroszországi látogatásnak más fontos politikai üzenete is van. A KNDK társadalmi rendszerét tudomásul veszik a környező nagy-

hatalmak, Oroszország és Kína, és a KNDK valóban fontos szerepet játszhat a térség békéjének erősítésében. A KNDK

nem véletlenül szorgalmazza a hatoldalú tárgyalások felújítását, és az Észak-Dél párbeszéd folytatását.

KOMMUNISTA ELŐRETÖRÉS VÁRHATÓ OROSZORSZÁGBAN

Dmitrij Medvegyev államfő december 4-re írta ki a parlamenti választásokat. A voksolás persze egyesélyes, a Putyin-Medvegyev tandem, illetve a mögötte álló orosz nagytőke nem engedi ki a kezéből a hatalmat. Az előző választásokhoz hasonlóan ezúttal is papírforma az Egységes Oroszország győzelme. A korábbiakhoz

hasonlóan azonban a hatalom most aligha mer kétharmados győzelmet kihozni a hatalmi pártnak. Nem mintha a pénz, a médiatűlsúly, a helyi polgármesterek és kormányzók nyomása, illetve az egyszerű szavazatlopás technikája hiányozna – az emberek ma már egyszerűen nem fogadnának el ilyen eredményt. Még a Kreml-párti közvéleménykutató intézetek is „csak” 50 százalék körüli eredményt jósolnak.

A Gennagyij Zjuganov vezette Oroszországi Föderáció Kommunista Pártja 2007-ben 57 mandátumot szerzett a szavazatok 11,6 százalékával. Mai „hivatalos” felmérések szerint 18 százalék körüli eredményre számíthat, ami akár 100 tagú frakciót is eredményezhet.

A kommunisták határozott „vörös” kampányt folytatnak, amelyben többek között államosítást, a politikai elit elszámoltatását követelik. Putyinék Nemzeti Frontjával szemben létrehozták a Népi Ellenállás szövetségét. Mivel pont húsz éve mondták ki Jelcinék a Szovjetunió felbomlását, ez lett a kommunista kampány egyik meghatározó témája is. Országszerte láthatóak a kommunisták plakátjai: „Milyen a kapitalizmusban élni? Megérte szétverni a Szovjetuniót?”

A párt nem fél használni a szovjet jelképeket, s feltűnik a plakátokon Sztálin képe is. Sőt, az ő nevével hirdetik a kommunista párt korrupció ellenes kampányát is – egy rádiós felmérésben a hallgatók kilencven százaléka helyeselte az ötletet.

ILYEN A VILÁG - CARLOS LATUFF KARIKATÚRÁI

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.